

Beløb skulde nedfattes (Hør!), men dengang vare Forholdene ganske anderledes end nu (Hør! Hør!). Det forekommer mig, at vor Regjering netop i denne Tid kan have Trang til (Hør! Hør!) — ja, maaskee man vil tillade mig at tale, siden kunne de Andre faae Ordet.

Formanden: Jeg maa bede om, at Taleren bliver uforstyrret.

Winther: Jeg troer, at Regjeringen maa ansees for at kunne trænge til den Støtte, som den kan skaffe sig ved den periodiske Presse (Monrad: Nei: — Kée: Na jo!), da der netop fra saa mange Sider i den periodiske Presse vises en saa stor Modstand imod den (Hør!), og der fremkommer saa mange ubegrundede Angreb paa Regjeringen, at det er ønskeligt, at Regjeringen faaer Midler til at imødegaae disse. Det er forøvrigt ikke noget Usædvanligt her, at vi bevilge endog temmelig store Summer til den periodiske Presse; thi dengang Martzministeriet var ved Roret, anvendtes der heller ikke saa Ubetydeligt til den periodiske Presse (Hør!); ja, man gif dengang endog saa vidt, at man sendte Folk til fremmede Lande, for at arbejde i fremmede Landes Journaler (Hør!). Naar man dengang har viist en saadan Kundhaandethed i en kritisk Tid — og jeg antager, at det var meget fornuftigt — saa mener jeg, at man heller ikke skal gaae den modsatte Vej i en Tid som denne, der er ligesaa kritisk som, om ikke værre end, den daværende. Jeg kan derfor heller ikke stemme for denne Nedfattelse, medmindre Ministeren erklærer, at det ikke er af Bigtighed at faae den fulde forlangte Sum bevilget.

Kayser: Jeg vil kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da denne Sag var for i det opløste Folkething, besluttedes det med en meget stor Majoritet at vedtage det Uendingsforslag, der da var stillet i den omhandlede Retning; det blev nemlig vedtaget med 60 Stemmer mod 17. Jeg indseer slet ikke, at Forholdene have forandret sig siden den Tid, og, naar den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) talte om de kritiske Tider, hvori vi leve, og sammenlignede dem med 1848, saa forekommer det mig

dog, at han er lidt paa Afveie. Vi vare nemlig dengang i Krig, og det var derfor nødvendigt for os at benytte den udenlandske Presse; jeg veed ikke, om der for Dieblisset er saadan Fare for Døren, at det skulde bringe Udenrigsministeren til at skrive i de udenlandske Aviser. Dersom Forholdene ere kritiske, da er det sandelig de diplomatiske Forhandlinger, der gjøre dem dertil. Man har ikke villet indstille, at hele Beløbet ikke blev bevilget. Man indsaae simpelthen ikke, at der var Brug for disse Penge, men man vilde dog ikke indstille, at det hele Beløb skulde udgaae; man vilde ikke bryde med Fortiden, og man foreslog derfor kun en temmelig maadenholden Nedfattelse af 2000 Rbd., og det er det Samme, vi ere vendte tilbage til nu. Ministeren er gaaet ind paa Halvdelen af vor Nedfattelse, men har optaget den anden Halvdeel; det er den, vi nu foreslaae, at Thinget ikke skal bevilge, og jeg tilskaaer, at jeg ikke har hørt nogen synnerlig Grund, der taler for, at man ikke skulde gaae ind paa det stillede Uendingsforslag.

Bregendahl: Forsaavidt den sidste ærede Taler bemærkede, at et lignende Forslag i det opløste Folkething blev vedtaget med stor Majoritet, maa jeg bemærke, at jeg ikke var tilstede ved den Afstemning, som da foregik, og altsaa ikke har deeltaget i den, men jeg har forlangt Ordet for at udbede mig et Svar af den ærede Udenrigsminister; jeg vilde nemlig spørge, om disse Summer, der stilles til Udenrigsministerens Disposition til Benyttelse af den periodiske Presse, anvendes til den indenlandske eller til den udenlandske Presse (Hør!).

Udenrigsministeren: Alt efter Omstændighederne (Hør! Hør!) undertiden, og næsten altid, til den indenlandske, men derom kan der ikke siges Noget i Almindelighed.

Monrad: Ja, det er netop Grunden. Naar man indskrænkede det til den udenlandske Presse, saa vilde den ærede Minister maaskee dog kunne notes med det, der bliver tilbage, naar de 1000 Rbd. ikke bevilges.

Winther: Der er blevet talt om, at de Tider, vi nu have, ikke ere saa kritiske som de, vi havde 1848. Efter min Anskuelse ere de endnu mere kritiske for dem, der sætte Priis